

The New Horizon

July 27, 2001

PhotoClub of VN-Houston
President Nguyen n Son
V. President Tran t Cuong
Secretary Pham v Minh
Treasurer Nguyen t Nguyet
Activity Coordinator Vo m Cam

Editor Tran t Cuong
Vo v Vinh
Truong t Thuy
To k Xuan
Pho m Duc

Inside this issue:

Lời Ngỏ	1
Lá thư Chủ Nhiệm	1
Sinh Hoạt Hội Ảnh	2
Photolab beware	5
A Sunday's Photo outing	6
Một vài điều cần biết về ...	8
Một chuyến đi săn hình ở ...	9
The Smokies	12
Nhiếp Ảnh và Phái Đẹp	14
The Program Night	15
Chuyến đi Yosemite	16
Photographer of the Month	18
Thành phần Ban Chấp Hành	20

Lời Ngỏ của Tân Hội Trưởng

Kính thưa toàn thể Hội viên,

Tôi xin nhân cơ hội này gửi lời cảm ơn toàn thể quý vị đã có mặt thật đông đủ trong ngày bầu cử tân BCH vừa qua. Hơn 90% tổng số hội viên đã có mặt và ngay cả một số ít vắng mặt cũng đã gửi phiếu đến bầu khiếm diện. Buổi họp hôm đó đã là một trong những buổi họp thật vui mà lâu lắm rồi mình mới lại thấy. Bầu không khí đã diễn ra rất thân mật và đầy tính cách xây dựng, quả là một ngày vui và đáng nhớ. Sự hiện diện đông đủ và lá phiếu của toàn thể anh chị em hội viên đã thể hiện được một mong ước chung, sẵn sàng xây dựng cho một tương lai đầy triển vọng và thành công. Tôi thành thực hy vọng việc này sẽ đánh dấu một bước tiến quan trọng cho tương lai của Hội Ảnh chúng ta.

Tôi muốn ngỏ lời cảm ơn đến BCH tiền nhiệm: Các anh Tuyên, Thanh, Cường, Vinh cũng như các anh em khác. Nếu không có sự cố gắng của các anh trong những năm vừa qua, đã nhả nãi hy sinh lót đường cho sự phát triển của Hội, có lẽ chúng ta sẽ không lớn mạnh được như ngày hôm nay. Sự đóng góp của các anh đã được mọi người ghi nhớ, và toàn thể anh chị em hội viên chúng tôi sẽ không bao giờ quên. Tôi xin đặc biệt cảm ơn anh cựu Hội Trưởng Nguyễn Linh Tuyên đã ra tay "đứng mũi chịu sào" trong rất nhiều năm qua. Công lao của anh đối với Hội Ảnh đã rất ít khi được nhắc đến, nhưng có lẽ anh là người đã phải nghe nhiều lời chỉ trích bất công nhất. Xin anh hãy bỏ qua những thiếu sót kể trên và hãy luôn sát cánh bên anh chị em chúng tôi. Với chức vụ mới trong ban cố vấn, sự hướng dẫn quý báu của anh sẽ mang lại rất nhiều giá trị cho cá nhân tôi cũng như toàn thể tân BCH.

Trong những ngày sắp tới, tân BCH sẽ nhóm họp và đề ra các đường lối hoạt động trong tương lai. Chúng tôi cũng sẽ đề cử nhiều hội viên vào các tiểu ban quan trọng như sau:

Lá Thư Chủ Nhiệm

Trong số ra mắt đầu tiên của ban Tân Chấp Hành, thay mặt ban biên tập, tôi xin gửi lời cảm ơn đến các bạn đã tích cực đóng góp bài vở, hình ảnh cho tờ Nguyệt San cũng như trang Web site của hội ảnh chúng ta. Ban Thông Tin/Báo Chí do tôi đứng ra đảm nhiệm, có nhiệm vụ thông tin, liên lạc với tất cả hội viên về những hoạt động và chương trình của hội qua những phương tiện như E-mail, Web site, E-Groups, Newsletter và Đắc San. Về Thông Tin, HAVN chỉ dùng điện thoại liên lạc trong những trường hợp khẩn cấp (emergency). Cho những hội viên không có E-mail hoặc Internet Access, xin các bạn cứ liên lạc trực tiếp với BCH, hoặc với các hội viên có Email ở gần nhà, hoặc gần sở làm. Về Báo Chí, ban biên tập gồm các anh chị: C. Thuý, A. Vinh, A. Đức, và A. Xuân, chúng tôi sẽ cố gắng phát hành tờ báo "Chân Trời Mới" mỗi tháng, cuối năm những bài vở, hình ảnh thu nhận sẽ được chọn lựa để ấn hành cuốn đặc san của hội. Mong toàn thể hội viên đóng góp tích cực để chúng ta thành công hơn về phương diện báo chí. Số ra mắt cũng là ấn bản để HAVN ngỏ lời chân thành cảm ơn đến anh cựu Hội Trưởng Nguyễn Linh Tuyên. Anh là người đã hướng dẫn và lèo lái con thuyền HAVN suốt 8 năm vừa qua.

Sau cùng, BBT cũng mong mỗi sự đoàn kết và ủng hộ của toàn thể hội viên cho BCH, để HAVN càng ngày càng lớn mạnh và phục vụ các bạn hữu hiệu hơn.

TM Ban Biên Tập

TT Cường

1. Ban Thông Tin / Báo Chí: có trách nhiệm thực hiện website và các bản tin hàng tháng, nhằm giới thiệu HAVN cũng như để thắt chặt tình thân hữu và bảo đảm sự thông tin liên lạc với toàn thể hội viên.
2. Ban Kỹ Thuật / Giảng Huấn: có trách nhiệm hướng dẫn các vấn đề về kỹ thuật nhiếp ảnh cho mọi hội viên, mới cũng như cũ, đồng thời nghiên cứu tổ chức các lớp học trong tương lai.
3. Ban Sinh Hoạt: dưới sự điều động của Ủy Viên Sinh Hoạt / Tổ Chức anh Võ Minh Cẩm, đây có lẽ sẽ là một tiểu ban có nhiều việc làm nhất. Đây là chức vụ mà tôi đã cố gắng rất nhiều trong năm vừa qua với khá nhiều thiếu sót, dù đã có sự giúp đỡ rất đắc lực của nhiều anh chị em khác.

Nếu quý vị cảm thấy mình có thể tiếp tay với BCH trong các lãnh vực kể trên, hay quý vị biết ai có khả năng trong các hoạt động này, xin liên lạc với tôi hay chị Nguyệt, anh Cường, anh Minh và anh Cẩm càng sớm càng tốt.

Chúng tôi sẽ thông báo danh sách các hội viên đã nhận lời giữ các chức vụ này trong buổi họp kỳ tới. Chúng tôi cũng hy vọng sẽ có một chương trình hoạt động cấp thời cho tương lai. Một lần nữa, BCH xin thành thật cảm ơn sự ủng hộ của toàn thể quý vị. Hãy cùng nhau nắm tay để chung sức xây dựng một tương lai tươi đẹp và nhiều thành công cho "Hội Ảnh của Chúng Ta".

Thay mặt Ban Chấp Hành,
Nguyễn Ngọc Sơn

Sinh hoạt HAVN

Hapkido shooting trip

Phone Booth, "Ta Ao Sinh Vien" Calendar project

Bluebonnette outing : Every year we
comeback to the same spot for the season.
April 2001

Calendar Project:
Shooting models for "Ta
Ao Sinh Vien" for the
2002 Calendar,
downtown area

Sinh Hoạt Văn Nghệ
bỏ túi:
Chị Hồng, A. Sơn, A.
Cầm

Photolab Beware !!!

By Nguyen Ngoc Son

The story behind one photograph and the response from the editors of Outdoor Photographer and Popular Photography magazines.

Letter to the editors:

August 17, 1998

Some time ago, I took a roll of Fuji Velvia to J.... Camera Center in Houston for developing. At the store owner's suggestion, I had one of the slides scanned and printed using their new Kodak Image Magic machine. The slide was taken at the 1997 Houston Skypower festival using a Canon Elan II with 28-200mm Tamron on a Bogen tripod.

I returned to the store today to have the same slide enlarged for my wife's office. To my surprise, I saw my photo, enlarged and neatly framed, sitting on the side of the counter like it was ready for pickup. Curious, I asked the store attendant and was told that the picture was framed for a customer who had ordered it. I could not believe what she just said. How could they print my photo, frame it and then sell it, all without my permission?

When I told her that the photo was mine and they did not have my permission to do that, she immediately became very defensive and said that the photo was taken by someone she knew very well and it just simply wasn't my photo.

I then asked her to pull the slide that I had just brought in for enlargement and put it in a slide viewer for a side-by-side comparison. When she realized that it was indeed my photo, she asked what I wanted to do about it. She said that if I wanted it back, I would have to pay for it. Can you believe that I was asked to pay for their crime?.

I demanded to talk to the owner for an explanation. The owner, an elderly lady who did my original order last year and perhaps recognized me, admitted: "I got it from the machine." I told her that the photo was mine and she did not have my permission to do what she did. Suddenly, the other woman became extremely rude. She grabbed a screwdriver, unscrewed the frame, pulled out the photo and started stabbing it, repeatedly saying, "No more picture! No more! No more!". There were other customers in the store and all of us were stunned at her reaction. One gentleman even told me that if I ever considered suing the store, he would strongly support the idea because they had been very rude to him all along.

I am not a commercial photographer and therefore do not always have my photos copyrighted. What rights do we amateurs have, and can labs do whatever they want without our consent? It's over a year now. Who knows how many copies Jobar's has printed and sold.

Sonny Nguyen

Response from the editors:

"... According to current law, all photographs are automatically copywrited by the photographer at the instant of their creation, and no processing lab or store has the right to use or sell your photograph without permission. The store's behavior, if accurately described, is bizzarre to say the least. And if it has sold or distributed your pictures without your permission, you can certainly sue them for damages..."
(Popular Photography, January 1999; p. 41-42)

(Continued on page 5)

"...Thanks for your note and glad you like our magazine. Your photo is quite nice. But your experience with your photo store/processor is truly bizarre. The laws in the country are very clear - any creative product of an individual, pro or amateur, is protected under the copyright laws. No one may use someone else's photo, artwork, etc., without their express permission... Labs cannot copy and sell anyone's photos without the photographer's permission, but if they start doing it, the only thing you can do is challenge them and threaten court action."

(Rob Sheppard, Editor, Outdoor Photographer, September 16, 1998)

Em Lấy Chồng Anh Vào Hội Ảnh

Thô

NAM KỲ STYLE:

Nếu biết rằng em đã lấy chồng
Tui địa đập bể cái bình bông
Cải lương tui hát, rồi nhậu nhẹt
Thằng này đâu sợ kiếp phòng không!

TRUNG KỲ STYLE:

Nếu biết rằng O "nọ" có chồng
Anh về xứ "HUỆ" nhảy "xuông" sông
Sông HUỜNG "nước" lạnh teo em quá
Tự tử mần răng cũng chẳng xong!!

BẮC KỲ STYLE:

Nếu biết rằng em đã lấy chồng
Anh về chửi đổng giữa đám đông
Mẹ bố "Xư" cha dòng họ nó
Dở chừng! "Xao" mầy đám bỏ ông!

TRUNG HOA STYLE:

Lếu piết rằng lì lã có chồng
Ngộ địa ngộ pán chợ Hồng Kông
Mang tiền ngộ bỏ vào trong "STOCK"
Mai mốt lời to ngộ mát lòng

VIỆT KIỀU STYLE:

Nếu biết rằng "YOU" "JUST" có chồng
Anh "GO" về bến thế là xong
Trăm cô ngồi đợi chờ anh "PICK"
Cũng đẹp "THE SAME" rất muốn chồng

NHIẾP ẢNH STYLE:

Sang ngang em bước vội theo chồng
Anh đem bán hết máy NIKON
Phen này mua máy HASSELBLAD
Xin vào HỘI ẢNH tại Houston !!

Võ Minh Cẩm
(Sưu tầm và thêm bớt)

A Sunday photo's outing

by *Fortune Cookie*

Sunday, is supposed to be a "holy" day, God's day, relaxing day... Well, it was. Racing toward the Galleria, my hair on fire, I was worried to be late at the rendezvous with the "comrades." 9:30 Am, not a soul was there. I pulled up at the Dillards' parking lot, looked around...zip. Then out of the north corner, a wandering car came toward, looking lost too. Saw his dark hair...I'm in the right place, then a white van pulled up, it's Vinh, I felt better, then came a blue 4 Runner... We've got company.

Here I Come, Hoai Huong

We all got out of the car to socialize and wondering where everybody was. Thinh opened his trunk to show Vinh his new acquires... a galore of camera's equipment! Everyone just gathered around, nosed through stuffs, unzipped bags, touched, bargained and comparing, clicked cameras ... just having a good time sorting through his treasures. We probably looked like "flea market" goers and the pictures would be perfect if anh Thinh and chi Thuy wore a Sombrero for hats. I tried to sniff at the bags to see if it smells "flood damaged" cologne but it smell "Good Bargains" instead.

Open Yet?

Napping time

Nearby, 2 towing trucks was waiting nonchalantly for us to "park and ride" with the fellows and we would have been their...diners. Then came a little "pony express messenger" rushing us to join with the rest of the fellas inside the skate ring. When we arrived, the models were almost ready but the rest of the gang already been there. VP Cuong smiled from ear to ear welcoming us; the "One Arm Man" was giving

instructions to his better half (I wondered: when the pictures are great, who'll get the credit? the one that instruct or the one that shoot?); our "seniors" Tuyen, Hien and Phuong looked as mean as combat generals ready to give out orders to "fire" at first sight of the "subject". Du and Thai outsmarted the group by covering the events from the top 3rd floor. They sure looked like "snipers" on the roof with their long extended zoom. Ms Dan and Thao looked pretty relax with their Starbuck cup in hand. Arthur greeted us with a big "howdy," keep it up, doc, someone might have a crush at that smile. The bachelors: Han, Chau, Thu , on the other hand, was zooming their cameras very near the models hoping to catch that perfect "moment". Then the music started to play, and here she was, skating toward us looking as innocent as an angel with her Ao Dai flapping like wings and as vulnerable as a baby bird starting to fly. Hoai Huong and another model looked as gracious as swans playing in that frozen environment.

The Galleria

Hiếu Kỳ

Sánh Đôi

All eyes were fixed to the "subjects" and all the "weapons" were fired at the same time. In the mist of all the flashes, the clicking and adrenaline was pumping high, no one knew where this man came from. You don't have to be a "fortune teller" or psychic to judge his intentions: his eyes wandered around, acted goofy and swaggered among these crazed photographers. He casually dropped his duffle bag, ushered it between the tripods, started to weave through the equipments and bags. He chose the farthest table where a few bags were laid and started to unzip it. I don't know why I waited before "the One Arm Man" spotted him and came forward looking as threatening as a cop. This fellow has the nerve to push Cam's hand and started to make funny signs. Cam pointed the door and wagged his finger at the "going to be thief." I think he might not be intimidated by the sight of the "one Arm man" at all. Without thinking, I ran toward them and by the time I reached their sites, he started to exit toward the food court. In a few words, we were able to get a "not really phony" security guard (private S.G. who works upstairs happened to be downstairs chatting with a buddy wearing his badge and gun) to stop this man and tried to question him. To our dismay, he is mute and deaf and could only communicate in writing (at least that's what he claimed to be). Security guards at the mall has to let him go because they were afraid to get sued by that little sucker. Truong (one of the student) was really adamant to pursue charges; so, members, if you have lost any Hasselblad, Nikon F100, Contax or Leica please make your claims. Anh Minh, this is your chance to recover your Ebay's "MIA." *

We finished around noon and had made enough noises in the parking lot for hailing each other to go to lunch together.

Fortune Cookie

* Anh Minh ordered goods in Ebay, at this writing, has not received his camera after 3 months

Một vài điều cần biết về Filters

Đặng Đức Hiền

Filters hiện nay rất thông dụng trong nhiếp ảnh. Khi sử dụng filter một cách hữu hiệu và chính xác thì một tấm ảnh thường có thể sẽ trở thành một tác phẩm tuyệt đẹp.

Muốn được như vậy thì trước hết ta phải dùng những filters bằng kính hay bằng chất nhựa loại tốt, vì filters làm bằng chất plastic dễ bị trầy và làm giảm sắc đẹp của tấm ảnh. Khi chụp ảnh ta cần phải che cho ánh sáng trời không chiếu vào ống kính, vì có nhiều loại filters không có đường răng ốc để vận dụng cụ che nắng (lens shade) vào trước ống kính, như các filters rất mỏng (ultra thin) hay rất rộng (ultra wide). Khi dùng ống kính rộng (wide angle lens) ta cũng phải thận trọng vì với filter vặn đằng trước, những ống kính này dễ làm cho tấm ảnh bị quầng đen ở bốn góc (vignette). Muốn biết chắc một ống kính khi lắp filter có bị vignette không, ta có thể thử bằng cách chụp một vật, như một bức tường trắng, và mở khẩu độ 22. Thêm một cách để tránh vignette là dùng các filters có đường kính lớn hơn đường kính của ống kính. Và trước khi dùng filter ta cũng nên suy nghĩ nên dùng filter nào và filter này có làm tấm ảnh trở nên đẹp hơn không. Muốn chắc chắn, khi chụp một tấm ảnh, ta nên chụp hai lần, một lần với filter và một lần không filter để so sánh và rút kinh nghiệm.

Mỗi khi đi chụp ảnh, nên đem những filters nào ? Có 3 filters không thể thiếu là :

Warming filter. Loại 81A hay 81B rất công hiệu khi chụp trong bóng mát (shade) hay khi trời có mây che (overcast). Những filters này làm ảnh có sắc ấm và xóa bớt ánh sáng xanh của nền trời. Khi trời nắng và chụp trong bóng mát thì nên dùng filter 81B và nếu chụp khi trời có mây che thì nên dùng 81A.

Polarizer filter. Filter này giúp lọc các tia sáng phân cực (polarized). Khi dùng filter này ta quay vòng ngoài của filter để lọc các tia sáng phân cực cho đến khi nào thấy bầu trời hay mặt nước đậm hơn thì chụp. Filter này rất hữu hiệu khi

chụp lá cây bị ẩm ướt vì lớp ẩm ướt hấp thụ ánh sáng trên lá cây vào máy ảnh và làm màu sắc lá cây sai lệch đi. Filter này có hệ số 2.5, nghĩa là khi dùng filter này ta phải mở thêm 2.5 khẩu độ cho đủ ánh sáng vào phim.

Graduated Neutral Density filter. Loại filter này làm giảm bớt ánh sáng thu nhận vào phim. Một nửa filter này có màu đậm và phai nhạt dần vào khúc giữa và nửa dưới không có màu. Filter này dùng vào lúc nào ? Khi ta gặp một phong cảnh một nửa có ánh sáng chiếu vào quá mạnh và một nửa lại thiếu sáng thì phải dùng filter này để giảm bớt ánh sáng ở phần quá sáng, làm cho ánh sáng được đồng đều khi chụp. Khi đặt filter này trước ống kính ta phải nhìn qua lỗ ngắm để đặt phần đậm của filter vào chỗ phong cảnh dư sáng, và bấm nút đo bề sâu độ nét để xem độ mở của khẩu độ có làm chỗ giữa phần sáng và tối có bị quá cách biệt không.

Ảnh chụp với Polarizer

Ảnh chụp với Graduated Orange Filter

Một chuyến đi săn hình ở phương Tây

Chiếc phi cơ 747 của British Airway đáp xuống phi trường Gatwick ở Luân Đôn vào lúc 10:05 sáng. Sau chuyến bay đêm dài chín giờ đồng hồ, tôi và nhà tôi còn ngất ngư vì thiếu ngủ, nhưng cũng rất hào hứng khi vừa được đặt chân đến Anh Quốc lần đầu tiên. Sau mọi thủ tục giấy tờ ở phi trường, hai chúng tôi được một nhân viên của Cosmos tiếp đón để đưa về khách sạn. Trên chiếc xe bus, tôi lý thú quan sát phố xá, xe cộ của một thành phố có nhiều cái nổi tiếng nhất thế giới. Nào là một hoàng gia xa hoa, giàu có và lâu đời. Một đám cưới lộng lẫy, nhiều tốn kém của hoàng tử Charles và công nương Diana xinh đẹp. Ngoài trừ những ngôi nhà thờ, những nhà ga xe điện ngầm, những chiếc xe buýt hay xe vận tải, tôi thấy cái gì nơi đây cũng đều nhỏ cả. Từ những chiếc xe hơi, đường xá cho đến nhà cửa. Có những con đường hai chiều rất là hẹp, tôi tưởng không tài nào chiếc xe buýt chạy vào được, nhưng anh tài xế vẫn len vào và tránh né rất là tài tình. Có những chiếc xe hơi nhỏ như chiếc xe cho con nít chơi ở bên Mỹ. Nhà cửa thì cũng nhỏ nhỏ và san sát nhau. Mỗi nhà có một màu sắc, kiểu cộ khác nhau trông rất vui mắt.

Hai ngày ở Luân Đôn, tôi đã đi cũng được nhiều nơi. Nào là Buckingham Palace, London Bridge, Bell Tower, Abbey Church, St. Paul's Cathedral, v.v... Khổ một nỗi, buổi chiều ngày đầu tiên ra quân đi chụp hình ở khu Westminster, cái máy Nikon F4 của tôi nó trở chứng. Tôi loay hoay mọi cách nó cũng đều không focus được bất cứ cái mục tiêu nào. Giận đến điên người đi được. Tôi thầm nghĩ chuyến đi này sẽ mất đi hết phần nửa thú vị. Chắc chắn sẽ không kiếm được một cái hình nào coi được đem về cho anh em trong hội xem. Trước ngày đi, tôi đã đi sắm thêm vài cái kiếng lọc màu của Cokin để chụp hình đêm ở Paris, chụp hoa Tulip ở Holland. Tất cả những dự tính "vĩ đại" đã trôi theo dòng nước. Thôi thì đành đem cái máy Olympus point and shoot ra dùng đỡ vậy. Cầm cái máy hình nhỏ xíu trên tay, tôi mất hết cả hứng thú chụp hình. Chỉ chụp cho lấy lệ những tấm hình kỷ niệm. Đã vậy còn chưa hết xui xẻo nữa. Đang đi dạo trên bờ sông Thames, tôi nhờ một người qua đường bấm giùm cho tôi với nhà tôi một

tấm hình, và anh chàng ấy đánh rơi cái máy nhỏ bé của tôi xuống lề đường. Thôi thế là xong. Hết chụp hình, chụp ảnh.

Ngày thứ hai, tôi đã theo local tour để đi thăm thành phố Westminster, nhà thờ St's Paul Cathedral. Người hướng dẫn viên địa phương để tất cả đi bộ vào xem Changing of Guards ở trước Buckingham Palace. Ông ấy dặn là phải trở lại điểm hẹn đúng giờ để còn đi những nơi khác.

Đứng chờ khá lâu thì buổi lễ bắt đầu cử hành, chưa kịp xem gì cả nhưng đã đến giờ phải trở lại điểm hẹn, tôi và bà xả chạy tất tả trở lại điểm hẹn thì họ đã đi mất rồi.

Tôi chỉ trễ có ba phút thôi nhưng họ đã không chờ. Đây là kinh nghiệm thương đau đầu tiên ở Âu Châu. Sau này tôi có nói chuyện này với vài người trong nhóm, họ bảo đôi lúc có những người bị bỏ rơi ở những nơi xa, tốn cả trăm bạc để đi taxi về lại khách sạn. Tôi thì còn may mắn, hỏi thăm vài người đi đường rồi cũng xong. Nghe họ chỉ đường với giọng Ảng Lê rất khó hiểu, vừa nghe, vừa đoán, vừa xem bản đồ đón được đúng chuyến xe buýt

đi đến Harrods Department Store. Cửa hàng rất sang trọng, trưng bày rất đẹp nhưng giá rất cao. Trong lúc nhà tôi đi ngắm những hàng kỷ niệm để đem về làm quà. Tôi thì không có chuyện gì làm, bỏ ra một đồng Anh để dùng luxury washroom. Bên trong rất là sang trọng và đẹp. Có cả một nhân viên mặc bộ đồ tây trắng tinh, thướt tha vật trang trọng ngồi ở một cái bàn. Tôi không biết anh chàng này ngồi trong này để giúp đỡ chuyện gì.

Qua đến ngày thứ ba, chúng tôi

bắt đầu chánh thức chuyến du lịch Âu Châu 13 ngày. Tất cả mọi người tề tụ đông đủ đến trước khách sạn từ sáng sớm. Xe buýt đã đưa tất cả đến bến tàu để đi tàu qua hải cảng Calais. Tại đây chúng tôi được đón tiếp bởi một cô hướng dẫn viên xinh xắn người Hòa Lan. Cô này tên là Inge và sẽ là hướng dẫn viên cho cả chuyến du lịch. Cùng đến với cô Inge là anh chàng tài xế người Ý với chiếc xe buýt mới toanh. Từ đây cho đến ngày cuối của chuyến đi, mỗi ngày chúng tôi ngồi trên xe buýt khoảng 4 đến 5 tiếng đồng hồ để đi từ nước này sang nước khác. Có một điều hơi phiền là họ không cho ăn uống trên xe. Chỉ được uống nước lạnh mà thôi. Tất cả những gói quà ăn vặt của nhà tôi được sưu tầm, và được đem theo từ Mỹ đều không được đem ra dùng. Trước ngày đi, tôi thì loay hoay với cái máy hình, nhà tôi thì chỉ đi lo "nghiên cứu" đồ ăn vặt. Đôi lúc chỉ đem ra ăn vụng

một miếng rồi cất đi. Chuyến xe của tôi vốn vẹn vừa đủ ghế cho 50 du khách.

Gồm nhiều giống dân từ khắp nơi trên thế giới trong chuyến đi này. Đại diện cho Việt Nam thì có tôi, nhà tôi và một cô từ Hawaii. Hai chúng tôi và một anh chàng giáo sư người Mỹ trẻ từ El Paso cùng là đồng đại diện cho Texas. Trên chuyến đi, thỉnh thoảng nghe anh chàng này kêu lên “Wow” để thán phục một cảnh đẹp nào đó, tôi biết anh chàng này còn đang thức, nếu không nghe kêu gì cả

khoảng mười lăm, hai mươi phút thì tôi biết là anh chàng đang ngủ. Người Ấn Độ thì chiếm đa số. Cũng may là xe mới và máy lạnh tốt nên mùi cà ri nị không đến nỗi nào. Xe chạy gần như cứ mỗi hai tiếng đồng hồ là dừng ở một trạm nghỉ cho tất cả đi làm phận sự con người. Hầu như tất cả public restroom ở đây đều phải trả tiền, nhiều ít tùy hỉ. Có một lần nhà tôi chỉ còn đúng một đồng tiền và không biết trị giá bao nhiêu. Sau khi đưa cho bà gác cửa, bà ấy nhăn mặt, có lẽ đồng tiền ấy chỉ có giá trị một xu của Mỹ, nhưng rồi bà ấy cũng cho vào. Đôi lúc không có tiền của nước họ, tôi đưa đại tiền quarter của Mỹ cũng được. Có một điều tôi quên nói ở đây là qua đến ngày thứ tư, cái máy hình của tôi nó làm việc trở lại và tôi cũng không biết tại vì sao. Bắt đầu cảm thấy yêu đời hơn, nhưng cũng rất thất vọng là ít có cơ hội để chụp hình đăng hoàng, đúng theo tiêu chuẩn đã học từ các thầy trong hội chụp hình. Qua nhiều chuyến đi du lịch, tôi tìm ra một chân lý cho tôi trong việc chụp hình là, muốn có một tấm hình đẹp, điều kiện ắt có và đủ là thiên thời và địa lợi. Có những nơi phong cảnh quá đẹp, có chút thời giờ để chụp hình thì trời âm u, không một chút nắng hoặc là trời mưa.

Tôi đã đi qua Belgium, đã đến các nước Hòa Lan, Đức, Áo, Ý, Thụy Sĩ và Pháp. Khí hậu ở nơi nào cũng mát mẻ và dễ chịu. Ban đêm chỉ cần thêm một cái áo khoác mỏng bên ngoài là đủ. Cảnh sắc thì đâu đâu cũng đẹp và nơi nào cũng có rất nhiều đề tài để chụp hình. Chỉ tiếc một điều là nơi nào cũng đi với chạy nên rất khó mà chụp được những tấm hình đẹp. Đi bộ thì rất nhiều. Tôi thấy dân Âu Châu đi bộ rất nhiều như dân Nhật Bản và dân Nữ Ước. Có lẽ nhờ vậy mà đa số họ rất thon nhỏ, gọn gàng chứ không đầy đà, dư thừa như dân ở Houston, vừa bước ra khỏi nhà là đã trào lên xe rồi. Tôi rất thán phục những nhà thờ với lối kiến

trúc từ xa xưa nhưng rất đẹp, rất công phu và tỉ mỉ đầy nghệ

thuật. Tôi hỏi một người Mỹ cùng chuyến đi, ở Mỹ có được nhà thờ nào như vậy không? Ông ấy trả lời chắc là không có. Những thành trì rất hùng-vĩ từ thời đệ nhị thế chiến nằm trên những núi đồi dọc theo dòng sông Rhine thơ mộng. Xa xa là những đỉnh núi có tuyết phủ trắng. Những ngôi nhà mái

đỏ thấp thoáng đây đó, cộng thêm một vài đàn cừu trên những ngọn đồi với màu cỏ non xanh mướt. Nghĩ đến Houston mà thấy tội nghiệp cho tôi và tất cả anh em chụp hình. Không có lấy được một nơi để xem là đẹp để tụ họp, học hỏi chụp hình như những nơi này. Chỉ có một cái trường Rice, hoặc là vườn trúc mà anh em đã tới lui, tấp tểch khen ngợi không biết bao nhiêu lần. Đám cưới, đám hỏi gì cũng đến đây để chụp vài tấm hình kỷ niệm. Chả bù ở Âu Châu, đâu đâu tôi cũng thấy có nhiều đề tài để chụp được nhiều tấm ảnh đẹp. Tôi nghĩ phải chi được trở lại những nơi đây vào buổi bình minh, mặt trời đang lên, hay những lúc hoàng hôn thì sẽ có được những tấm hình tuyệt vời. Những nơi tôi thích nhất là Venice và Lake Lucern ở Switzerland. Chỉ có khổ một điều là ở Venice, đi đâu cũng thấy một rừng người du lịch. Có những con hẻm rất nhỏ ở Venice, trông rất hay hay và tình tứ, vừa đưa máy ảnh lên nhắm là đã có một đoàn người từ đâu ùa ra. Có một tệ nạn ở nơi đây là, cô Inge thường nhắc nhở tất cả phải cẩn thận về chuyện móc túi. Từ Venice cho đến Paris, tôi phải mang cái ba lô của máy hình ở đằng trước ngực. Đôi lúc nhà tôi bận đi xem mua qua cáp, tôi lại phải đeo thêm luôn cái máy video recorder và cái xách tay của nhà tôi cũng đằng trước luôn.

Vùng Lake Lucern ở Switzerland thì có đồi núi xung quanh, cộng thêm với hồ Lugano rất hữu tình và tuyệt đẹp., Để bù lại những ngày săn hình gian khổ nhưng chưa được tấm nào, tôi tính ăn vội bữa cơm trưa để còn đi chụp vài tấm. Hình như nơi đây ai cũng làm việc rất là tà tà thì phải. Mất gần nửa giờ anh chàng bồi bàn mới đem thức ăn ra. Thế là ăn xong thì sắp đến giờ trở lại xe. Tôi cũng cố gắng chạy tới, chạy lui chụp được vài tấm khá ưng ý về phân bố cục, nhưng thiếu ánh nắng và không có mây trời bàng bạc. Tôi nghĩ chắc là ngày nào đó phải dùng Photoshop để thêm vào một chút mây, một chút nắng vàng thì có lẽ tấm hình sẽ có hồn hơn.

Phái đoàn của tôi đến Paris gần 9 giờ tối. Sau một chuyến đi dài bảy tiếng đồng hồ, tất cả chưa dùng cơm tối và cũng khá thấm mệt. Những người mà chọn đi xem Cabaret Show là phải gấp rút thay đổi xiêm y, lau vội cái mặt và ra xe đi xem show với cái bụng rỗng. Những quảng cáo có lẽ nói hơi quá, tôi thấy lối trình diễn cũng như sân khấu không thể so sánh với Las Vegas được. Ngày cuối cùng ở đây, tôi cũng tham gia thêm ba cái options. Buổi sáng tôi lấy city tour để đi thăm nhà thờ Notre-Dames, tháp Eiffel, dòng sông Seine với nước đen ngòm v.v.... Thành phố Paris làm tôi nhớ nhiều về Sài Gòn. Có lẽ Sài Gòn là hình ảnh của một Paris được thu nhỏ lại. Những đường phố, những hàng cây hai bên đường, những tiệm buôn, những quán cafe ở góc đường; thêm cái ồn ào, nhộn nhịp của người và xe cộ sao mà trông giống Sài Gòn ngày xưa đến thế. Buổi chiều tôi đi xem thành phố Versailles và hoàng cung của vua Louis vào thế kỷ thứ mười bốn. Hoàng cung của vua Louis quá vĩ đại, nhưng họ không cho dùng đèn và chân chống nên cũng không chụp được những kiến trúc, những hình tượng và những trang hoàng tuyệt đẹp bên trong. Buổi tối thì đi dự buổi tiệc chia tay với tất cả những người trong nhóm. Thế là xong, tôi hoàn toàn không có được cơ hội để đi chụp vài tấm hình Paris về đêm. Cái khó vì đây là chuyến đi đầu tiên, thiếu kinh nghiệm, tôi chọn hết tất cả những excursions mà Cosmos đề nghị. Lo lấy thiếu một cái nào thì sẽ mất đi cơ hội để xem những cái hay, cái đặc biệt của Âu Châu. Nếu biết trước, tôi sẽ không lấy vài options này, và có lẽ tôi sẽ được toại nguyện những mơ ước được xem Paris by Night.

Sáng hôm sau tôi phải dậy sớm lúc bốn giờ sáng để đáp chuyến bay về lại Houston. Home sweet home. Đi đâu rồi cũng thấy về lại nhà là nhất thôi. Nơi đây nhà cửa rộng rãi, đường xá thành thang. Nghĩ lại những căn nhà lầu ba bốn tầng ngay ở giữa phố chính của Amsterdam, mỗi nhà có chiều ngang chỉ bằng cái cửa cái, xiêu vẹo, nhà này ngã tựa vào nhà kia. Những chiếc xe hơi tí hon, những con đường chật hẹp, đông đảo xe cộ; xe này đậu sát vào xe kia, nếu một trong những chiếc xe muốn lái ra, phải dùng chính xe họ để húc dẫn chiếc xe đằng trước và xe đằng sau ra. Bây giờ tôi thấy Houston đáng yêu làm sao. Thôi thì tiếp tục đi chụp hình ở trường Rice, trường St. Thomas và vườn trúc vậy. Hơn nữa ở đây tôi có tất cả những bạn bè để cùng tán gẫu, để kể chuyện tiếu lâm cho nhau nghe và để cùng đi chụp hình những cô người mẫu sinh viên xinh xắn. Vậy là nhất rồi!

Tô Khánh Xuân
Mùa Hè 2001

VÙNG NÚI SƯƠNG MÙ THE SMOKIES VÀ THỊ TRẤN GATLINGBURG.

Võ văn Vinh

(Photo by Nguyễn Ngọc Sơn)

Với niềm mong muốn ghi nhận lại vẻ đẹp thiên nhiên của vùng đồi núi sương mù, chúng tôi tìm đến “The Smokies”, miền trung bắc Hoa Kỳ, trong những ngày mưa lũ tại Houston.

Trải hơn 16 tiếng đồng hồ xuyên qua các bang Louisiana, Mississippi, Alabama, chúng tôi đặt chân đến Tennessee, tiểu bang sinh quán của Elvis Presley và là nơi rừng núi sương mù Smokies chạy dài từ bang

North Carolina đến. Knoxville là thành phố gần nhất nơi chúng tôi đi qua để tới thung lũng yên bình. Nằm trên con lộ chính dẫn tới Smokies có hai thị trấn nhỏ có tên: Pigeon Forge và Gatlingburg. Chọn được một chỗ cư ngụ xinh xắn trên một ngọn đồi tại Pigeon Forge, chúng tôi như tìm lại được giá trị và phẩm chất sống của con người với nét đẹp thiên nhiên và khí hậu lý tưởng của vùng Smoky Mountains.

Gatlingburg và dân cư ngụ ở đây mang một tính chất và vẻ đẹp đặc thù của một thành phố châu Âu. Với những cửa hàng buôn bán nhỏ chưa bị xâm nhập bởi Walmart hay Foley's và với một lối kiến trúc của nước Đức cổ rất “ăn ảnh” đã

giữ chặt con tim đam mê nhiếp ảnh của chúng tôi trong một thời gian khá lâu. Gatlingburgers là hậu duệ của những người Đức di dân đầu tiên từ North Carolina vượt rừng núi này để định cư tại đây. Họ là những người giản dị, mộc mạc, cần cù và rất hiếu khách. Nơi đây họ cùng với khách du lịch tràn ngập đường phố trong ngày weekend, rất thuận lợi cho việc sáng tác “nghệ thuật nhiếp ảnh đường phố”.

Ít ai đến với the Smokies mà không biết đến Cades Cove, một nơi có nhiều khách viếng thăm nhất của Hoa Kỳ. Một con đường vòng dẫn chúng tôi đi qua những con suối trong lành, hàng cây nghiêng nắng thân yêu, những con nai vàng ngơ ngác và các di tích lịch sử của nền lập quốc Hoa Kỳ. Xa xa những đỉnh núi bao phủ sương mù với con thác bạc nhìn xuống thung lũng yêu thương với khung cảnh thần tiên khiến chúng tôi tưởng đâu lạc vào thiên đường hạ giới.

Bà mẹ thiên nhiên đã không chiều lòng người khách nhiếp ảnh trong những ngày thăm viếng. Mặc dù vậy chúng tôi vẫn lặn lội đi tìm nguồn rung động cảm hứng mà ghi nhận lại với chiếc máy ảnh. Xử dụng phim chậm và ống kính rộng góc, chúng tôi chấp nhận giải dầu mưa gió để thu cho được ảnh lấy cho được hình. Chúng tôi có dịp lên tận điểm cao nhất để quan sát 7 tiểu bang lân cận.

Một buổi chiều trước ngày trở lại Houston, chúng tôi được dịp dạo thăm con phố sầm uất của thị tứ Pigeon Forge. Những cửa hàng bày bán những vật kỷ niệm xinh xắn làm bằng gỗ như nón cao bồi, giày

bốt, chiếc ná gỗ, là những gì tượng trưng cho đồng quê trung bắc Mỹ. Dân địa phương quây quần chơi nhạc “Blue Grass”. Họ ca nhẩy với nhau đến tận thâu đêm suốt sáng. Chúng tôi sử dụng loại phim ISO 3200 và máy 35mm để bắt được những hình ảnh sống động về đêm của thị trấn này.

Trở về lại Houston trong cơn lũ lụt, chúng tôi cảm thấy lòng bồi hồi luyến tiếc vùng rừng núi sương mù ấy. Tôi thầm nhớ lại nhạc phẩm “Thung lũng Hồng” của cố nhạc sĩ Phạm đình Chương. Nhận thấy rằng chuyến đi này là dịp trau dồi thuật nhiếp ảnh và thắt chặt tình thân hữu của chúng tôi Mong rằng một ngày không xa, chúng tôi sẽ trở lại vùng đồi núi ấy cùng với anh chị em hội viên HAVN trong mùa lá vàng thơ mộng.

kỹ

Võ văn Vinh

Thân tặng Andy Nguyễn, người bạn nhỏ bé thân yêu, đã tận tình giúp đỡ và hướng dẫn chúng tôi trong chuyến du hành này.

Nhiếp Ảnh và Phái Đẹp

Khi nói đến nhiếp ảnh và phụ nữ, chúng ta thường chỉ nghĩ đến hình ảnh người đẹp trước ống kính chứ ít ai nghĩ đến hình ảnh một người đẹp sau ống kính của chiếc máy chụp hình. Đây là một nhận định sai lầm và là mối quan tâm cần phải được lưu ý đến.

Phụ nữ Việt Nam với phong tục luôn khép mình tùy thuộc nam giới, đã để cho tài năng của mình chìm vào quên lãng mai một; đặc biệt là trên lĩnh vực văn hóa và

nghệ thuật..

Trong nền nghệ thuật nhiếp ảnh thế giới chúng ta có Mary Ellen Mark, Annie Leibovitch etc... đó là những ngôi sao sáng tuy không nhiều nhưng so với nam giới lại có phần chói lọi rực rỡ hơn.

Trong khoảng thời gian gần đây, HAVN rất vui mừng nhận thấy một số phụ nữ nói chung và chị em HAVN nói riêng đã bắt đầu say mê ống kính, phim ảnh. Họ đang rất cần đến sự khích lệ và

ủng hộ của chúng ta trong việc trong việc trau dồi kỹ thuật và nâng cao trình độ nghệ thuật. Sau đây là một số đề nghị mà chúng ta có thể cùng nhau xem xét và bàn thảo:

THE LONG VIEW

By Viewfinder

1 Khuyến khích các chị em tìm người hướng dẫn, nêu thắc mắc trong vấn đề kỹ thuật cũng như nghệ thuật nhiếp ảnh. Khuyến khích chị em trưng bày tác phẩm của mình để cùng nhau nghiên cứu học hỏi

2 Trao đổi và tìm đọc các tạp chí

nhiếp ảnh như Lens Work, Aperture, Camera Arts etc... Tham dự các cuộc triển lãm nhiếp ảnh, gặp

Trong khoảng thời gian gần đây, HAVN rất vui mừng nhận thấy một số phụ nữ nói chung và chị em HAVN nói riêng đã bắt đầu say mê ống kính, phim ảnh.

gỡ và đối thoại và học hỏi từ những bậc huynh trưởng trong làng nhiếp ảnh.

3. Nếu thời giờ cho phép, tham dự vào các cuộc săn ảnh ở xa cũng như gần. Hãy xem chiếc máy ảnh như vật bất ly thân trong cuộc ng hằng ngày để sẵn sàng ghi

sống hằng ngày để sẵn sàng ghi nhận lại hình ảnh qua cái nhìn nghệ thuật của chúng ta. Hy vọng ban chấp hành lưu tâm và hỗ trợ chị em hội viên. Nếu suy luận sâu xa và hiểu rằng không một tập thể nào hoàn toàn tốt đẹp nếu không có sự đóng góp của người phụ nữ thì công việc này có tầm

quan trọng không nhỏ cho sự lớn mạnh và tương lai của HAVN.

Với niềm tin tuyệt đối, toàn thể hội viên HAVN mong mỗi chờ đón và sẽ nhận được những tác phẩm vượt bậc từ chị em hội viên của chúng ta để định nghĩa lại và bổ túc thêm cho ngôn từ “ Nhiếp

ảnh và Phái Đẹp”.

Sinh Hoạt với Houston Photographic Society: The Program Night

Vào một buổi chiều trung tuần tháng Sáu vừa qua, hội ảnh Hoa Kỳ Houston Photographic Society đã mời HAVN-Houston đến nói chuyện cũng như giới thiệu ảnh và các hoạt động của mình. Tuy nhận được lời mời khá trễ nhưng cũng đã có trên 10 hội viên gửi ảnh đến tham dự.

Buổi nói chuyện đã diễn ra rất lý thú và

cả hai bên đã có dịp trao đổi kinh nghiệm nhiếp ảnh với nhau.

The following members showed their works at the Program night:
Arthur Chau, Hien Dang, Cookie Nguyen, Paul Nguyen, Phuong Nguyen, Sonny Nguyen, Du Tran, Hung Duong, Cam Vo, Thanh Vo and Vinh Vo.

Sinh hoạt HAVN

Một buổi sinh hoạt tiêu biểu của HAVN tại Đại học Rice.
A typical photo trip to practice photography at Rice University.

Chuyến Đi Yosemite National Park Tháng Sáu Năm 2001

Cách đây khoảng độ 10 năm tôi có cơ hội ghé thăm California, và đã lái xe ngang qua thung lũng Yosemite, chỉ ngưng lại độ 1 tiếng đồng hồ rồi lại lên đường. Lần ghé đó đã đem cho tôi một ấn tượng rất sâu đậm về sự hùng vĩ của Yosemite. Mùa hè năm nay gia đình chúng tôi lại có dịp đi du lịch tiểu bang miền tây này, và tôi đã hăng hái chuẩn bị đầy đủ đồ nghề để hạ sơn vào rừng săn ảnh. Nhân dịp anh Trần T. Cường hỏi đến bài vở cho website mới của PCVN-H, tôi xin ghi lại những kinh nghiệm và hình ảnh sau đây để đóng góp.

Chúng tôi bay thẳng từ Houston đến San Jose, California và thuê xe lái vào YNP. Trước khi rời Houston, tôi đã viếng qua một website tên là www.yosemitepark.com để thu thập tài liệu về national park này. Đối với những người chưa có kinh nghiệm về YNP như tôi thì đây là một website rất ích lợi để chuẩn bị cho chuyến tây du này. Chúng tôi dùng xa lộ số 140 qua ngang làng Mariposa và thấy là đường đi rất tốt, ít lên đèo xuống dốc, và tương đối dễ đi hơn là dùng xa lộ số 120 vào hướng bắc của park. Lái xe chừng 4 giờ, chúng tôi đến YNP khoảng 1 giờ chiều.

Nếu quý vị định ở qua đêm, tôi thấy là ngủ tại một trong những campsites là tiện nhất, vì đỡ phải lái xe ra vào park và được thủ giờ chụp hình lúc bình minh và hoàng hôn là những lúc có nhiều ánh sáng đẹp. Có nhiều loại phòng ngủ khác nhau, từ lều vải cho đến luxury hotel, và đều rất hiếm, phải đặt cọc trước rất lâu. Gia đình tôi ngủ tại một cabin có điện, nước, và có phòng tắm riêng rất là tiện. Vấn đề ăn uống thì khỏi lo vì có cafeteria gần đó, nhưng nếu đem được vài gói mĩ thì vừa có món ăn thay đổi (khoái khẩu) vừa tiết kiệm tiền. Một thứ rất cần thiết nữa là insect repellent, vì sau tháng 4 trở đi là trong Yosemite Valley có rất nhiều muỗi đói.

Một trong những việc đầu tiên tôi làm là ghi tên vào

chuyến đi săn ảnh và thuyết trình (Photo Walk) do cơ quan Yosemite Park Service tổ chức, tham dự miễn phí. Bắt đầu từ lúc 8 giờ cho đến 11 giờ sáng, diễn giả là Michael Frye (?) tác giả cuốn "The Photographer's Guide to Yosemite". Ông Michael nói tóm tắt những điều căn bản của nhiếp ảnh như khẩu độ, tốc độ, và ánh sáng, ông cũng nói về lịch sử của YNP, về sự thay đổi của cảnh vật qua bốn mùa bên trong park. Nói chung đây là một buổi nói chuyện rất thú vị nên đi nghe một lần cho biết. Tiếp đến phần thực hành, Michael đã dẫn chúng tôi đến vùng meadow trước Yosemite Falls để chỉ cho những chỗ

chụp ảnh đẹp chung quanh, đỡ tốn thời giờ mình tự đi săn. Nghe nói trong tháng 3 và tháng 4 là lúc mùa xuân, hoa nở rất đẹp. Lúc tôi đến là đầu tháng 6, chỉ được thấy nước chảy xuống thác rất mạnh, chứ phong cảnh không được nhiều màu sắc.

Lúc xuống núi tôi mang theo một máy Canon EOS 650, ống kính Tamron 28-200 mm f3.8-5.6, phim ISA 200, filters thì có Tiffen circular polarizer, 0.9 ND, UV, và đương nhiên có một tripod loại nhẹ. Tôi đã không cẩn thận ghi lại khẩu độ và tốc độ trong khi chụp những hình này nên những chi tiết dưới đây chỉ là phỏng đoán theo trí nhớ mà thôi (xin lỗi). Hình số 1 là Half

Dome, chụp từ phía meadow, tiêu cự 50mm, f16, 1/60 sec, tôi cố ý dùng cành và lá cây để che bớt ánh mặt trời. Hình số 2 là một loại hoa dại mọc trong meadow, tôi không biết tên là gì, khoảng 150mm, f8, 1/250 sec đứng đối diện với mặt trời để có backlighting và dùng núi đá làm background cho có contrast. Hình số 3 là Upper Yosemite Fall qua một rừng cây, khoảng 28mm, f16, 1/125 sec với polarizer.

Trong các thác nước nơi đây, thì Bridalveil Waterfall là tương đối ít phải lội bộ để đến nơi nhất. Đứng từ parking lot cũng có thể thấy thác nước rất rõ ràng, như hình số 4 kèm đây, 125mm, f22, 1/10 sec, với polarizer. Hôm tôi đi theo đường mòn đến chân thác, có gió thổi rất nhiều, những hạt mưa phùn bay lất phất làm ướt máy chụp, cho nên nếu muốn đến gần thác nước để chụp hình nên cần có bao nylon hay phương pháp nào khác để che máy. Suối nước chảy

từ thác xuống nơi đây cũng có nhiều cơ hội chụp hình. Tôi đã lội xuống nước và sơ suất bị trượt chân té, đã không bắt được ếch nào mà còn bị ê mông và ướt quần áo, nhưng may là máy hình rơi lên người và tay bắt kịp thời nên chưa đến lúc phải giải nghệ máy. Hình số 5 là một con suối nhỏ, 150mm, f22, 5 sec, tôi đã dùng ND filter để làm giảm ánh sáng cho tốc độ chậm lại.

Trong Yosemite Valley có hệ thống xe bus rất tiện và không tốn tiền. Từ một trạm xe bus đi bộ hơn 2 miles thì đến Mirror Lake (gọi là hồ, nhưng nước rất cạn, có chỗ mình có thể lội bộ qua bên kia bờ được.) Hình số 6 và 7 được chụp từ đây. Số 6 là con suối dọc đường đi, 50mm, f22, 1/4 sec. Số 7 là Half Dome vào lúc 7 giờ chiều, nắng chiếu từ hướng tây rơi lại, 28mm, f22, 1/16 sec, với polarizer.

Từ Yosemite Valley lái xe lên núi khoảng 1 tiếng thì đến Glacier Point, nơi đây cao gần 8000 feet, nhìn xuống thung lũng thấy xe cộ nhỏ xíu, và có nhiều vista thật đẹp. Hình số 8 chụp Half Dome khoảng 10 giờ sáng, 28mm, f22, 1/125 sec với polarizer. Chúng tôi cũng đến Mariposa Grove coi những cây cổ thụ sequoias thật cao lớn. Hôm tôi đến đây nhằm lúc trời trong và nóng chói, lẫn với những bóng cây tối (high contrast), làm cho rất khó mà đo ánh sáng (metering) cho chính xác. Tiếc là vì mình thiếu kinh nghiệm và không chụp bracketing nên nhiều hình tôi chụp khi rửa ra bị quá sáng hoặc quá tối. Còn rất nhiều nơi trong Yosemite nên đi coi và săn ảnh chẳng hạn như Nevada Fall, Vernal Fall, và Tuolumne Meadows, nhưng vì thì giờ eo hẹp nên tôi chẳng thể đến được. Oh well, maybe next time

Chúng tôi ở trong Yosemite tổng cộng là 4 ngày (chưa đủ). Thật là một chuyến đi chơi gia đình vui vẻ. Tôi hy vọng sẽ

không phải chờ đợi thêm 10 năm để được đến đây lần nữa. Những hình đăng nơi đây kèm với lời ghi chú xin để các bạn coi cho vui, và nếu có điểm nào phê bình hoặc bổ túc xin cho biết để tôi học hỏi thêm và sửa đổi cho những lần vác máy hình ra quân sau này. Thành thật cảm ơn.

Phó Minh Đức.

Photographer of the Month Mr. Nguyen linh Tuyen

Số ra mắt bản tin HAVN cũng là số HAVN cảm ơn anh Nguyễn linh Tuyền, trong chức vụ hội trưởng anh đã giữ suốt tám năm vừa qua. Tám năm thăng trầm, từ một nhóm nhỏ 6 người, cho đến một hội ảnh lớn mạnh với hơn 50 hội viên, phần lớn là nhờ công của anh. Những anh em trong hội lâu năm vẫn còn giữ những bản tin, viết tay, hoặc đánh máy, anh cầm cúi mang đi in Xerox, với tiền túi để phân phát cho hội viên. Anh cũng là người đi tìm trụ sở, phòng

A. Tuyền và 3 cô con gái ở Rome nhân ngày Đức Giáo Hoàng tấn phong chức Hồng Y cho bào huynh Nguyễn văn Thuận

hợp mới của hội để chúng ta có một nơi họp hành rộng rãi và thoải mái. Những năm đầu là những năm vất vả vì thiếu thốn phương tiện, phòng ốc, người mẫu, nhưng anh cũng hãnh diện về những thành quả thu đạt, nhất là về vấn đề trẻ trung hoá ban Chấp hành càng sớm càng tốt. Anh cũng mang lại nhiều hội viên trẻ qua những lớp học miễn phí cho cộng đồng Việt Nam. Ngoài chức vị hội trưởng anh Tuyền cũng là một hội viên của hội ảnh Mỹ. Anh đoạt hơn 20 giải thưởng trong hội Mỹ, và trong

năm 1999, tấm ảnh "the Rock" của anh đã đoạt giải "Photo of the year". Gần đây nhất, tấm ảnh "The man and his dog" đoạt giải nhất và được đăng trong bản tin tháng Bảy của hội ảnh Mỹ.

Anh Tuyền bắt đầu chụp ảnh vào năm 1948, 49, học chụp hình qua các thầy đồng, bắt đầu với chiếc máy Kodak, sau đó anh dùng qua các loại máy Retina, Contaflex, Zeiss Ikon, và vào năm 1957 anh đã tậu được chiếc Rolleiflex. Thập niên 70 với phong trào 35mm anh đã dùng qua Petri, Canon và Nikon F2.

Hiện nay anh dùng Contax G2, Mamiya 7 II, Nikon N90 và những loại máy khác như Canon A 2, Kiev 88. Anh Tuyền đã về hưu vài năm gần đây, anh dùng thời giờ rảnh rỗi để đi du lịch săn ảnh, học hỏi thêm về kỹ thuật phòng tối, chụp ảnh đen trắng, ảnh tĩnh vật. Trong những năm sắp đến, anh có những chương trình lớn cho cá nhân anh như viết sách cho những tác phẩm của anh, thỉnh thoảng anh qua Úc để thăm gia đình, thỉnh an mẹ anh, bà quả phụ Nguyễn văn Ấm, 98 tuổi là em ruột của cố Tổng Thống Ngô đình Diệm.

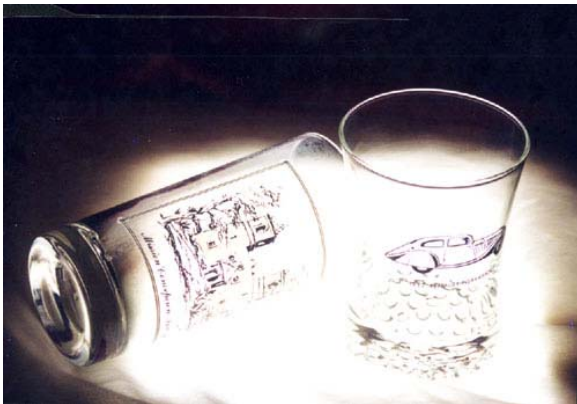

Photo Club of VN—Houston
4002 Woodbriar ct
Sugar Land, TX 77479

Phone: 713-772-1375
Fax: 713-772-1351

Email: hoianhvn@yahoo.com

The Photo Club of VN was founded in 1993 with 6 original members. Now with more than 50 members, active in both artistic and community service areas, our club has established good relationship with other civic and photographic organizations in the Greater Houston Metropolitan area.

Our members interests cover all aspects of photography from classical black and white to digital works. Members conduct workshops, demonstrations, organize photo exhibits, field outings, and regularly take part in local competitions. Many members of our club are well known within the photographic community.

Our Website

www.geocities.com/hoianhvn

Thành Phần Tân Ban Chấp Hành 2001 - 2003

Cuộc tuyển cử ngày 7/3 vừa qua đã thành công thật rực rỡ, các anh chị sau đây đã được bổ phiếu tín nhiệm vào các chức vụ trong Ban Chấp Hành:

Hội Trưởng: Nguyễn Ngọc Sơn

Hội Phó: Trần Trọng Cường

Thủ Quỹ: Nguyễn Thuý Nguyệt

Thư Ký: Phạm Văn Minh

U.V. Sinh Hoat: Võ Minh Cẩm

Tân BCH cũng đã thỉnh mời các vị sau đây vào Ban Cố Vấn:

Các ông Nguyễn linh Tuyên, Đặng đức Hiền, Lý thừa Toàn, Võ văn Thanh, Nguyễn xuân Lễ và Trương đức Thịnh.

Các tiểu ban cũng đã được thành lập như sau:

Ban Giảng Huấn/ Kỹ Thuật Gồm các Ông Nguyễn Linh Tuyên, Đặng Đức Hiền, Trương Đức Thịnh và HT Nguyễn Ngọc Sơn.

Ban Thông Tin/ Báo Chí Dưới sự điều động của HP Trần Trọng Cường, gồm các anh Võ văn Vinh, Phó Minh Đức, Tô khánh Xuân và chị Trương Thanh Thuý.

Ban Sinh Hoat/Tổ Chức: sẽ cùng làm việc với Ủy Viên SH/TC Võ Minh Cẩm, gồm có các anh Trần Công Dự, Châu Tuấn Anh và chị Trần Thanh Kim. Anh Phạm Văn Minh và chị Nguyễn Thuý Nguyệt cũng sẽ tiếp tay khi cần.